

GÜNGÖR ÖZMEN

Kurtuluş

Güneşi geceye taşıdım
Yavrusunu emziren yarasalar
Kimliğini yitirmiş köpekler
Yolları eskiten sarhoş ayaklar
Denize göz kırpan deniz feneri
Gittiler
Nokta koydum tüm yasaklara

Güneşi geceye taşıdım
Sarıyı, kırmızıyı, maviyi gördüm
Adaleti, özgürlüğü
Yaşama sevincini
Merhameti, hoşgörüyü
Törpülenmiş kalbi gördüm aydınlık

460

Güneşi geceye taşıdım
Keşkeler götürdüm yarınlarıma
Tebih yaptım gözyaşı damlalarımı
Çatlatmadım sabır taşını
Saatleri, takvimleri
Susturdum
Yalın ayak koştum denize
Acıları koyacak yer bulamadım
Kalbim, ellerim
Beni bırakmadılar

Güneşi geceye taşıdım
Açtım içimin tüm kapılarını
Uçarak gelin
Koşarak gelin
Gelin ki
Çiçek açsın zakkumlarım

Güneşi geceye taşıdım
Karanlığı erteledim süresiz
Gitmeseniz
Güneşim de gider yoksa
Ölürüm giderseniz